

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2237/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., против туженог Метро „Cash & Carry“ доо, Београд, чији је пуномоћник Милан Лазић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.01.2020. године, исправљене решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.02.2020. године, на седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.01.2020. године, исправљене решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.01.2020. године, исправљене решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 249/15 од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди да је претрпела злостављање на раду код туженог више пута од фебруара до јуна 2011. године од ББ, запосленог код туженог на радном месту ..., на начине ближе описане овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да забрани даље вршење и понављање злостављања на раду које тужилца трпи од ББ, запосленог код туженог на радном месту ... тако што би му се забранило понашање ближе описано овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да јој на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због злостављања на раду и услед повреде части и угледа, права личности исплати 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да јавно објави пресуду у јавном гласилу Политика новине и магазини доо Београд о свом трошку. Ставом петим изреке обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове поступка од 171.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.12.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.01.2020. године, исправљеном решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1721/19 од 17.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем, четвртном и делу става петог изреке којим је обавезана тужилја да туженом накнади трошкове поступка од 171.000,00 динара са законском затезном каматом почев извршности пресуде до исплате, а преиначена у преосталом делу става петог изреке, и одбијен као неоснован захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова од 26.12.2018. године до извршности пресуде. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра посебном применом члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, односно у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене члана 6. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр.36/10), којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, применом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Сл. гласник РС“ број 36/10), овај спор спада у парнице из радних спорова, а ставом 5. истог члана прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано

потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете због злостављања на раду, тужиља је поднела 29.11.2011. године. Побийана вредност предмета спора је 200.000,00 динара.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић